

derved, at 3 Maanedes forhøjes til 4 Maanedes, efter min Opfattelse indeholder en ikke ubetydelig Begunstigelse for dem, der have midlertidigt Ophold i Kjøbenhavn, saa kan det dog være, at denne Forandring vil fremkalde nogen Vanstuelighed i det andet Thing, men jeg skal bestræbe mig for at overvinde den, og skal derfor tiltræde det under Nr. 1 stillede Ændringsforslag. — Forkastelsen af det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag anseer jeg som en Betingelse for, at Loven kan komme igjennem. Jeg har ikke i og for sig Noget mod Paragraphen, saaledes som den er affattet, men der er en saa afgjort Stemning mod den i det andet Thing, at jeg er bange for, at man, hvis man fastholder den, vil lægge uoverstigelige Hindringer i veien for Lovens Udkomme; jeg maa derfor meget opfordre til at forkaste det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag. Det skal selvfølgelig være Gjenstand for Regeringens Overveielse at tage alle de herhen hørende Forslag under Overveielse og see at affatte saadanne almindelige Bestemmelser, hvorved ikke alene Forholdene i Kjøbenhavn, men ogsaa Forholdene andre Steder i Landet blive tagne i Betragtning. — Det under Nr. 3 stillede Forslag er ubetydelig en Selsølgelse; hvis det under Nr. 2 stillede Ændringsforslag ikke vedtages, er det nødvendigt at vedtage Forslaget under Nr. 3, der da er en reen Redactionsforandring. — Jeg skal tiltræde de under Nr. 4, 5, 6 og 7 stillede Ændringsforslag, ligesom ogsaa Forslaget under Nr. 9; jeg finder dem hensigtsmæssige af de Grunde, som den ærede Ordfører har udviklet. — Med Hensyn til det under Nr. 8 stillede Ændringsforslag, da har jeg slet ikke nogen Betænkelse derved; dersom det kun kom an paa dette Things Afgjørelse, skulde jeg stemme derfor. Jeg finder det hensigtsmæssigt, at naar Nogen paa Grund af særlige Forhold vil have Nedsættelse i den Skat, der retlig paahviler ham, saa skal han ogsaa være det bekendt. Jeg kan ikke ansee det for at være en Skam for nogen Mand, at han i økonomisk Henseende er noget trykket, og at han trænger til Lettelse. Det er Noget, som Ingen behøver at undsee sig ved, men naar man vil have Begunstigelser, saa skal man heller ikke undsee sig ved at være det bekendt. Jeg for mit Ved-

kommende har altsaa slet ingen Betænkelse ved Ændringsforslaget under Nr. 8, men denne Bestemmelse har mødt en saa bestemt Modstand hos Mangfoldige i det andet Thing, at jeg frygter for, at ogsaa dette Ændringsforlags Vedtagelse vilde udsætte Loven for nogen Fare, navnlig naar vi erindre, at vi ere saalangt henne i Sessionen. Jeg skal saaledes tiltræde alle de stillede Ændringsforslag, med Undtagelse af det under Nr. 2 og det under Nr. 8. Jeg anseer det for aldeles afgjort, at Loven ikke kan komme igjennem med den ved Forslaget under Nr. 2 foreslaaede § 7; og naar jeg maa fravaade Forslaget under Nr. 8, saa skal jeg dog tilføje, at det gjør mig ondt, at jeg maa fravaade det.

Klein: Det var ogsaa om Forslagene under Nr. 1 og 2 til §§ 6 og 7, at jeg vilde have udtalt nogle Ord; efterat disse Paragrapher allerede ere blevne omtalte af den ærede Rigsdagmand for Kjøbenhavns 3die Valgkreds (Tvedersen), og efter de Udtalelser, vi nu hørte af den høitærede Indenrigsminister, skal jeg imidlertid fatte mig i Korthed. Der var i Lovforslaget, saaledes som det blev vedtaget her i Thinget, flere Bestemmelser, som jeg for mit Vedkommende maatte ansee for meget uheldige, men hvad der især bevægede mig til at stemme mod Lovforslaget, da det her ved 3die Behandling forelaa til endelig Afgjørelse, var netop §§ 6 og 7, og da fornemmelig den sidste. Det var derfor ikke uden en vis Tilfredsstillelse, at jeg saae, at man i Landstinget havde udsendt denne § 7, men min Glæde varede jo forsaavidt kun kort, da jeg erfarede, at det ærede Udvalg var enig om atter at indsætte denne Paragraph. Efter hvad den høitærede Indenrigsminister nu udtalte, tør jeg dog maaskee atter begynde at nære Haab om, at denne Paragraph ikke atter vil blive indsat, og jeg vil ibetmindste fastholde dette Haab indtil videre. Det ærede Udvalg siger i Betænkningen, at det finder denne § 7 i sig selv rigtig og for Kjøbenhavn saa vigtig, at den ikke bør sattes i Loven. At den er vigtig for Kjøbenhavn, kan jo være sandt, og det har den ærede Ordfører idag yderligere udviklet, men deraf følger ikke, at den er rigtig, og endnu